

ЗІРКА СВІТОВОЇ ОПЕРНОЇ СЦЕНИ

ДЖЕССІ НОРМАН

СОПРАНО (США)

ВИДАТНИЙ МУЗИКАНТ СУЧАСНОСТІ

ВОЛОДИМИР СПІВАКОВ

(РОСІЯ)

та

НАЦІОНАЛЬНИЙ ФІЛАРМОНІЧНИЙ ОРКЕСТР РОСІЇ

ХОР НАЦІОНАЛЬНОЇ ОПЕРИ УКРАЇНИ

БЛАГОДІЙНА
ОРГАНІЗАЦІЯ
"ФОНД
ОЛЕНИ ФРАНЧУК"
"АНТИСНІД"

КОРПОРАЦІЯ
ІНТЕРПАЙП

УСІ КОШТИ ВІД КОНЦЕРТУ
БУДУТЬ ПЕРЕДАНІ
КИЇВСЬКОМУ МІСЬКОМУ БУДИНКУ ДИТИНИ
"БЕРІЗКА"

НАЦІОНАЛЬНА
ОПЕРА
УКРАЇНИ

12.XII.2003

19.00

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЕРЕВІЗНИК

МЕДІА-ПІДТРИМКА

П Р О Г Р А М А

I ВІДДІЛЕННЯ

Жорж Бізе

Увертюра до опери “Кармен”

Жорж Бізе

Хор “Дим” із опери “Кармен”

Хор з четвертого акту опери “Кармен”

Виконують хор Національної опери України
та Національний філармонічний оркестр Росії

Жорж Бізе

Хабанера із опери “Кармен”

Виконує Джессі Норман

Жорж Бізе

Сегедилья із опери “Кармен”

Виконує Джессі Норман

Каміль Сен-Санс

Арія Даліли “Відкрилась душа...” із опери “Самсон і Даліла”

Виконує Джессі Норман

Моріс Равель

“Болеро”

Виконує Національний філармонічний оркестр Росії

II ВІДДІЛЕННЯ

Сергій Прокоф'єв

Два номери із сюїт до балету “Ромео і Джульєтта”

(“Загибель Тібальда”, “Монтеккі і Капулетті”)

Джордж Гершвін

Симфонічна сюїта “Американець у Парижі”

Джордж Гершвін

Пісні “The Man I Love” (“Коханий мій”), “Our Love Is Here to Stay”

(“Кохання залишається з нами”), “My Man's Gone Now” (“Він нас покинув”)

Виконує Джессі Норман

Б і о г р а ф і я

ДЖЕССИ НОРМАН

СОПРАНО (США)

Мегазірка світової оперної сцени, голос тисячоліття

Джессі Норман – одна “ з тих рідкісних співачок , котрі з’являються раз на покоління, і не просто ідуть протореним іншими шляхом, а займають своє власне місце в історії співу”. Ця історія продовжує вершитися в міру того, як співачка вносить свій розкішний звук, радість співу та палку пристрась у свої сольні концерти, оперні ролі, виступи з оркестром чи камерними ансамблями перед аудиторією всього світу. Сила, глибина та блиск її голосу викликають таке ж захоплення, як і вдумливість її інтерпретації, новаторське осмислення класики та палка пропаганда сучасної музики.

Поява Джессі Норман на публіці в 2003 включає сольні концерти в Лондоні, Відні, Брюсселі, Парижі та інших містах, а також виступи з оркестром, у тому числі літній концерт у знаменитому амфітеатрі Геродота Атичеського в Афінах. У Галереї Тейта (Великобританія) пані Норман працювала з кінорежисером та музейним художником Стівом Маккуїном над театральним дійством, заснованим на використанні відеоплівки, розмовного тексту та музики. У Москві вона співатиме в трьох концертах в рамках Міжнародного фестивалю “Володимир Співаков запрошує...”, а потім уперше виступить в Україні в Києві.

Весною 2002 співачка дала концерти в Дейвіс Симфонії-холл Сан-Франциско, у концертному залі коледжу Франкліна і Маршалла в Чикаго, Філадельфійському соборі та взяла участь у святкуванні 25-річчя Лінкольн-Центру в Нью-Йорку. Вона також виступила на відкритті Рівер-Центру виконавчого мистецтва в Колумбусі (штат Джорджія). Влітку співачка знову гостювала на Зальцбургському фестивалі, а в жовтні-листопаді виконала “Людський голос” Пуленка та “Очікування” Шенберга в театрі Шатле в Парижі. Міс Норман взяла участь у церемонії відкриття “Esplanade Theatres by the Bay” в Сингапурі, що було частиною її осіннього турне в Азії. На завершення 2002 вона виступила на спеціальному концерті, присвяченому церемонії нагородження Джиммі Картера, колишнього Президента США, Нобелівською премією світу.

2001 рік розпочався з трьох концертів, представлених Джессі Норман та Джеймсом Лівайном в Карнегі –холл в лютому та березні, серією “Книга пісень”. Цей унікальний концертний формат пропонував слухачам книгу із ста семидесяти п’яти пісень, а програма кожного концерту оголошувалась тільки вчором перед концертом. Окрім того, слухачам пропонувалось проголосувати на веб-сторінці Карнегі-холлу за ті біси із запропонованого списку, які б вони хотіли почути. Після серії сольних концертів у США пані Норман поїхала в Корею та Японію, після чого були виступи в Афінах і Лондоні, а закінчились ці затяжні гастролі в Зальцбурзі в липні. У вересні 2001 в театрі Шатле в Парижі відбулась світова прем’єра постановки “Зимового шляху” Шуберта, здійснена Бобом Уілсоном разом з Джессі Норман. Постановка цього знаменитого пісенного циклу була дебютом пані Норман, її прийняли з захопленням. Інші пісенні виступи 2001 року включали сольні концерти в Німеччині, Іспанії та Австрії, а також виступи з Російським національним концертом під керуванням Володимира Співакова у Москві, куди пані Норман приїхала вперше. Її виступи в грудні того ж року включали сольний концерт на відкритті Центру вишуканих мистецтв Карла Мерфі в Морганівському університеті в Балтіморі, виступи з Пітсбургським симфонічним оркестром під керівництвом Маріса Янсонса та благодійний різдвяний концерт в церкві Святого Варфоломея в Нью-Йорку. Весною 2000 відбулась світова прем’єра творів “Жінка. Життя. Пісня”, замовлених Карнегі-холл Корпорейшн спеціально для Джессі Норман на вірші Майї Ангелоу, Тоні Моррісон і Кларисси Пінкола Естес та музику Джудіт Уейр. Літні виступи того ж

року в Європі та на Близькому Сході включали концерти в Лондоні, Парижі, Амстердамі, Гамбурзі, а також в древньому амфітеатрі в Цезаре. Європейська прем’єра творів “Жінка. Життя. Пісня” пройшла в Альберт-холлі на Променадних концертах Бі-Бі-Сі. Інші виступи 2000 включали концерти в Афінах, Відні. Ліоні, на Зальцбургському фестивалі, а також на Фламандському фестивалі в Гентському соборі та на Бетховенському фестивалі в Бонні.

Після прекрасного прийому драматично-музичної програми пані Норман на релігійну музику Дюка Веллінгтона в театрі Барбікан у Лондоні та в амфітеатрі Епідав у Греції програма “Релігійний Еллінгтон” була представлена в театрі Шатле в Парижі, Концертгебау в Амстердамі, на фестивалі в палацовому комплексі Бейт-Ед-Дін у Лівані, Ментонському фестивалі у Франції та на Бременському музичному фестивалі в Німеччині.

Джессі Норман співає захоплюючий та незвичайний оперний репертуар, до якого входять твори Берліоза, Мейєрбера, Стравінського, Пуленка, Шерберга, Яначека. Бартека, Рамо, Вагнера та Ріхарда Штрауса, в оперних театрах усього світу, зокрема, в Ковент-Гарде, Ла Скала, Віденській державній опері, Німецькій опері в Берліні, на музичному фестивалі Сайто-Кінен, Зальцбургському фестивалі в Екс-ан-Прованс, у Філадельфійській та Чикагській опері. Її дебют на відкритті сотого сезону “Метрополітен-Опера” в 1983 році став початком численних оперних виступів. Опера Леоша Яначека “Засіб Макрополуса”, в якій пані Норман створила прекрасний образ Емілії Марти, була вперше поставлена в Метрополітен-Опера в 1996 році.

У грудні 1997 Джессі Норман була удостоєна найвищої нагороди США в галузі виконавчого мистецтва – Премії Центру Кеннеді - і стала наймолодшим лауреатом премії за двадцять років її існування. Серед численних

почесних звань та нагород співачки - і звання почесного доктора майже в тридцяти коледжах, університетах та консерваторіях усього світу. В 1984 уряд Франції присвоїв пані Норман звання комендатора Ордена мистецтв і літератури. А Національний музей природничої історії назвав її іменем один із сортів орхідеї. В 1989 вона отримала орден Почесного легіону від президента Міттерана, а в червні 1990 Генеральний секретар ООН Хавьер Перес де Куельяр призначив її почесним послом Організації Об'єднаних Націй. На щорічному обіді випускників Гарвардського університету в червні 1997 пані Норман вручили медаль Радкліфа. В 2000 році співачка отримала медаль Елеонори Рузвельт в знак визнання її вкладу в справу миру та людяності. В рідному місті пані Норман Огасті (штат Джорджія) в її честь були названі амфітеатр та площа, звідки відкривається прекрасний вид на спокійну річку Саванна.

Значний каталог записів співачки приніс їй численні нагороди, в тому числі і французьку премію Grand Prix National du Disque за пісні Вагнера, Шумана, Малера та Шуберта, премію журналу Gramophone за видатне виконання "Чотирьох останніх пісень" Ріхарда Штрауса, премію Едісона в Амстердамі, а також нагороди в Бельгії, Іспанії та Німеччині. В США видатна співачка отримала премію Греммі за запис "Пісні Моріса Равеля", а також опери Вагнера "Лоенгрін" та "Валькірія" її запис опери Бартока "Замок герцога Синя Борода" з Чикагським симфонічним оркестром під керівництвом П'єра Булеза в 1999 удостоєний премії Греммі як кращий запис опери. Вона стала переможцем премії "Ейс" ("Ace") Національної академії кабельного телебачення за програму "Джессі Норман у Нотр-

Дам". У 2000 Джессі Норман випустила свій перший джазовий диск "I Was Born In Love With You" на музику Мішеля Леграна, з тріо в складі Мішель Легран (рояль), Рон Картер (контрабас) та Грейді Тейт (ударні), який користувався величезним успіхом.

Окрім широкої виконавчої діяльності, пані Норман займається і громадською роботою. Вона входить до складу ради директорів Нью-Йоркської публічної бібліотеки, Нью-Йоркського ботанічного саду, компанії "Citymeals-on-Wheels" міста Нью-Йорка, "Театру танцю" в Гарлемі, Національного музичного фонду та Фонду Елтона Джона з боротьби зі СНІДом. А ще пані Норман – член ради Фонду "Червоного вовчака" та його офіційний представник, а також офіційний представник Товариства допомоги бездомним. У своєму рідному місті Огаста (штат Джорджія) вона - член ради попечителів коледжу Пейн та Оперної асоціації міста. У вересні 2003 в Огасті розпочала свою роботу Школа мистецтв Джессі Норман. Видатна співачка –також довічний член Американської організації скаутів-дівчаток.

Офіційна біографія представлена агентством "L'Orchidee".

ВОЛОДИМИР СПІВАКОВ

ДИРИГЕНТ (РОСІЯ)

Видатний скрипач і диригент, меценат та громадський діяч

Б і о г р а ф і я

Народився в 1944 році в Уфі. В 1967 закінчив Московську консерваторію по класу скрипки (педагог – професор Юрій Янкелевич). Лауреат Міжнародних конкурсів: імені Маргарити Лонг і Жака Тібо (Париж, 1965), конкурсу Паганіні (Генуя, 1967), Монреальського конкурсу (Канада, 1969), імені Чайковського (Москва, 1970). З 1989 - член журі відомих міжнародних конкурсів (у тому числі Париж, Генуя, Лондон, Монреаль), президент конкурсу скрипачів ім. Сарасате (Іспанія), голова журі конкурсу скрипачів ім. Чайковського (Москва) та конкурсу скрипачів у Монте-Карло. Член журі премії “Тріумф” (Росія). До 1983 – соліст Московської консерваторії. Творець (1979) та художній керівник камерного оркестру “Віртуози Москви” - одного з кращих камерних оркестрів світу. Творець (1989) та артистичний директор Міжнародного музичного фестивалю в Кольмарі (Франція).

З 1993 – глава Міжнародного благодійного фонду Володимира Співакова (створення умов для розвитку юних талантів, допомога дітям-сиротам та хворим дітям). 1999-2002 – художній керівник та головний диригент Російського національного оркестру. З 2003 – художній керівник і головний диригент Національного філармонічного оркестру Росії, президент Московського Міжнародного Будинку музики. Як соліст виступав з найкрупнішими диригентами світу (Леонард Бернстайн, Клаудіо Аббадо, Джордж Солті, Карло Марія Джуліні, Еріх Лайнсдорф, Колін Девіс, Сейджі Озава, Зубін Мета та інші). Записав більше тридцяти дисків (американська фірма BMG-RCA). Серед них цикли “Modern Portrait” (Антон Веберн, Арнольд Шенберг, Дмитро Шостакович, Софія Губайдуліна, Едісон Денисов, Арво Пярт, Альфред Шнітке, Родіон Щедрін, Кшиштоф Пендерецький та інші)

Як диригент виступав з симфонічними оркестрами Чикаго, Філадельфії, Лос-Анджелеса, Сан-Франциско, Клівленда, Лондона, з Національним оркестром Франції, оркестрами театру Ла Скала і театру Феліче (Генуя), Академії “Санта Чечілія” (Рим) та інші.

Серед нагород : орден “За заслуги перед Вітчизною” 3-го ступеня (Росія), орден Мистецтв та літератури (Франція), орден Почесного легіону (Франція, 2000), орден "За заслуги" 3-го ступеня (Україна).

Національний філармонічний оркестр Росії (НФОР)

До складу НФОР увійшли кращі музиканти (в основному концертмейстери та солісти відомих колективів) Москви і Петербурга, а також талановиті молоді інструментальники. Концертмейстер НФОР Ієремії Цукерман (“Віртуози Москви”). Середній вік артистів оркестру – тридцять дев’ять років. Репетиційна база – Московський Міжнародний Будинок музики (ММБМ).

Художній керівник НФОР – Володимир Співаков. З оркестром на постійній основі працюють три диригенти: Томас Зандерлінг (Німеччина) – головний запрошений диригент і два штатних – Теодор Курентзис та Володимир Сімкін.

Репертуар оркестру формується із творів російської та зарубіжної класики, а також із рідкісних чи несправедливо забутих партитур. Важлива частина репертуару – музика ХХ століття (Шостакович, Прокоф’єв, Стравінський, Барток, Шенберг, Берг, Веберн, Хартман, Шнітке, Пярт). Як практикується у світовій практиці, плануються і замовлення творів відомим сучасним композиторам.

Одне із основних завдань НФОР - підтримка молодих музикантів: прийом їх на роботу та просування в колективі, а також тісна взаємодія оркестру та Міжнародного благодійного фонду Володимира Співакова (один з основних джерел кадрів оркестру), виступи з яскравими солістами – представниками нової виконавчої генерації.

На фестивалі “Володимир Співаков запрошує...” НФОР дає дебютну серію з чотирьох концертів: два у Великому залі Московської консерваторії (відкриття та закриття фестивалю), два – в Московському Міжнародному Будинку музики. З оркестром виступає видатний музикант – головний диригент Національної опери Франції Джеймс Конлонд (дебют у Москві), оперна примадонна – сопрано Джессі Норман (США), нова зірка барочного співу Тобі Спенс (Англія), один із найцікавіших молодих інструменталістів - кларнетист Поль Мейєрс (Франція), а також сам Володимир Співаков як скрипач та диригент.

НФОР – учасник першого виконання в Москві ораторії “Сім врат Ієрусалима”, класика музики ХХ століття Кшиштова Пендереського під керівництвом автора. Найближчі завдання НФОР – планомірна репетиційна робота по створенню оригінального репертуару та власного виконавчого стилю, підготовка циклу абонементних концертів у Великому залі Московської консерваторії та Московському Міжнародному Будинку музики, запис компакт-дисків і телевізійних програм, виступи в Росії, Європі, Азії та США.

У сезоні 2003-2004 заплановані концерти НФОР у ММБМ та гастролі в Росії з Володимиром Співаковим і трьома постійними диригентами оркестру, виступи на міжнародних фестивалях в Рейнгау (Німеччина) і Сан-Рікье (Франція), а також чотири концерти на Міжнародному музичному фестивалі в Кольмарі (Франція).

Хор Національної опери України

Творчий шлях хору Національної опери України розпочався 8 листопада 1867 року, коли виставою “Аскольдова могила” О. Верстовського відкрився перший сезон Київської опери. За цей період хоровий колектив очолювали такі видатні музиканти, як І. Альгані, О. Красовська, А. Кавалліні, М. Толстяков, М. Тараканов, В. Колесник.

З 1972 року хор Національної опери України очолює народний артист СРСР, народний артист України, лауреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка професор Лев Венедиктов, під керівництвом якого хор театру став яскравим творчим колективом, знимим далеко за межами України. Європейська музична критика визнає його одним з кращих оперних хорів світу, про що засвідчують рецензії на гастролі київської опери у Франції, Німеччині, Швейцарії, Голландії, Бразилії та інших країнах.

Лева Венедиктова не раз запрошували як хормейстера до оперних театрів Ніцци (Франція), Загреба (Югославія), Варшави (Польща), де він брав участь у постановках опер “Хованщина” М. Мусоргського, “Іван Сусанін” М. Глінки, “Мазепа” П. Чайковського. Лев Венедиктов удостоєний Відзнаки Президента України, ордена “Ярослава Мудрого”. Він – лауреат Всеукраїнських премій ім. М. Лисенка та “Визнання”, командор ордена “Al merito della Repubblica Italiana”.

Havanaise

L'amour est un oiseau rebelle
que nul ne peut apprivoiser,
et c'est bien en vain qu'on l'appelle,
si'il lui convient de refuser!
Rien n'y fait, menace ou prière,
l'un parle bien, l'autre se tait;
et c'est l'autre que je préfère,
il n'a rien dit, mais il me plait.

L'amour est enfant de Bobème,
il n'a jamais, jamais connu de loi,
si tu ne m'aimes pas, je t'aime,
si je t'aime, prends garde à toi!

L'oiseau que tu croyais surprendre
battit de l'aile et s'en vola;
l'amour est loin, tu peux l'attendre,
tu ne l'attends plus, il est là.
Tout autour de toi, vite, vite,
il vient, s'en va, puis il revient;
tu crois le tenir, il t'évite,
tu crois l'éviter, il te tient!

La seguedille

Près des remparts de Séville
chez mon ami Lillas Pastia,
j'irai danser la seguedille
et boire du Manzanilla,
j'irai chez mon ami Lillas Pastia.
Oui, mais toute seule on s'ennuie,
et les vrais plaisir sont à deux;
donc pour me tenir compagnie,
j'amènerai mon amoureux!
Mon amoureux!, il est au diable!
Je l'ai mis à la porte hier!
Mon pauvre coeur, très consolable,
mon coeur est libre comme l'air!
J'ai des galants à la douzaine;
mais ils ne sont pas à mon gré.
Voici la fin de la semaine:
qui veut m'aimer? je l'aimerai!
Qui veut mon âme? Elle est à prendre!
Vous arrivez au bon moment!
Je n'ai guère le temps d'attendre,
car avec mon nouvel amant
près des remparts de Séville,
chez mon ami Lillas Pastia,
j'irai danser la seguedille
et boire du Manzanilla,
dimanche, j'irai chez mon ami Pastia!

Mon csur s'ouvre à ta voix

Mon csur s'ouvre à ta voix comme s'ouvrent les fleurs
Aux baisers de l'aurore!
Mais, ô mon bien-aimé,
pour mieux sécher mes pleurs,
Que ta voix parle encore!
Dis-moi qu'à Dalila tu reviens pour jamais!
Redis I ma tendresse
Les serments d'autrefois,
ces serments que j'aimais!
Ab! réponds à ma tendresse!
Verse-moi, verse-moi l'ivresse!
Réponds à ma tendresse.
Réponds à ma tendresse!
Ab! verse-moi, verse-moi l'ivresse!
Ainsi qu'on voit des blés les épis onduler
Sous la brise légère,
Ainsi frémit mon csur, prêt à se consoler
À ta voix qui m'est chère!
La flèche est moins rapide à porter le trépas,
Que ne l'est ton amante à voler dans tes bras,
A voler dans tes bras!
Ab! réponds à ma tendresse,
Ab! verse-moi, verse-moi l'ivresse!

Хабанера

Любов – пташка, що скрізь літає,
і приручить її дарма,
Нині тут вона крильми має,
а завтра сліду вже нема.
Ні погрозою, ні мольбою
любові крил не скинеш ти.
Думав, ніби вона з тобою,
та знову щастя не знайти.
Любов! Любов! Любов на волі розквітає,
і всі закони не до серця її.
Мене не любиш – я кохаю,
так бережись, коханий мій.
Мене не любиш ти, так що ж,
тебе кохаю я.
Тебе кохаю, бережись, коханий мій.
Думав: ти ось уже попалась -
пурхнула пташка, і прощай!
Ти забув, а вона примчалась
неждану радісно стрічай.
Близько в'ються пташині крила,
аж серце з радості тремтить
Думав: от піймав – полетіла,
тепер попробуй знов зловить.

Сегідилья

Край валу близько Севільї
друг мій живе Пїлас Пастья.
Станцюю я там сегідилью,
Вин'ю бокал мазанїльї
В домі друга мого Пїлас Пастья.
Та сумно так одній живеться,
на ум веселість не іде.
І милий, якщо він знайдеться,
Нехай туди мене веде.
Мій милий де? Його немає,
з ним розпалась в горах я.
А серце знов життя бажає,
знов цвіте душа моя.
Тепер зустрілась я з тобою.
Ти покохай, і я твоя!
Серце моє знов розквітає, б'ється у грудях,
друга кличе.
Мій коханий, я вся палаю.
Знов розквітло нове життя.
Край валу близько Севільї
Станцюю я там сегідилью.
Весело буде там!

Відкрилась душа

Відкрилась душа, як квітка на зорі,
Для цілунків Аврори!
Та, щоб утішилась я,
Мені сльози осуши.
Жагучими пестощами, пристрасним поглядом!
Далілі повтори, що ти мій назавжди.
Що забуті всі муки.
Повтори ті слова,
Що любила так я!
Ах, несила знести розлуку!
Жагучих пестощів, пестощів твоїх я чекаю!
Від щастя завмираю...
Від щастя завмираю!
Ах, палких пестощів, пестощів твоїх чекаю!
Як колос на полі, нахляпочись, дрижить
Під подихом зефіра,
Так тремтять груди мої в надії
Родити голос ніжний, як звук ліри!
Стріла не так стрімко летить до ворога,
Як я, коли в обійми твої лечу!
Як я до тебе лечу!
Ах, немає сил знести розлуку!
Жагучих пестощів, пестощів твоїх чекаю!
Від щастя завмираю...
Від щастя завмираю!
Ах, палких пестощів, пестощів твоїх чекаю...

Вокальні тексти (мова оригіналу та переклад)

The Man I Love

Someday he'll come along
The man I love
And when he comes my way
I'll do my best to make him stay
He'll look at me and smile,
I'll understand
And in a little while
He'll take my hand
And though it seems absurd
I know we both won't say a word
Maybe I shall meet him Sunday
Maybe Monday, maybe not
Still I'm sure to meet him one day
Maybe Tuesday will be my good news day
He'll build a little home,
Just meant for two
From which we'll never roam;
Who would, would you?
And so all else above
I'm waiting for the man I love

Love Is Here to Stay

The more I read the papers,
The less I comprehend.
The world and all its capers
And how it all will end.
Nothing seems to be lasting,
But that isn't our affair.
We've got something permanent,
I mean in the way we care.
It's very clear
Our love is here to stay.
Not for a year.
But ever and a day.
The radio and the telephone.
And the movies that we know.
May just be passing fancies
And in time may go.
But, oh my dear,
Our love is here to stay.
Together were going a long, long way.
In time the Rockies may crumble,
Gibraltar may tumble,
They're only made of clay.
But our love is here to stay.

My Man's Gone Now

My man's gone now, ain't no use a listening
For his tired footsteps climbing up the stairs
Ab
Ab
Old man Sorrow's come to keep me company
Whispering beside me when I say my prayers
Ab
Ab
Ain't that I mind working
Work and me is' means travelers
Journeying together to the promised land
But old man sorrow marching all the way with me,
Telling me that I'm old now since I lose my man.
Ab
Ab
Old Man Sorrow sitting by the fireplace,
Lying all night by me in the bed,
Telling me the same thing morning, noon and evening,
That I'm all alone now since my man is dead.
Ab
Since my man is dead.
Ab

Коханий мій

Колись він прийде,
Той, кого я кохала.
І коли я його зустріну, я зроблю все,
Щоб він залишився.
Він погляне на мене і посміхнеться мені.
Я зрозумію.
А він візьме мою руку в свої.
І хоч це дивно,
Ми не скажемо один одному ні слова.
Можє, я зустріну його в неділю,
Можє, в понеділок,
А можє, ні.
Та я впевнена: його я зустріну.
А може, вівторок стане днем доброї звістки.
Він збудує невеликий дім,
Якраз для двох.
Звідти я ніколи не піду.
А хто б пішов? Чи не так?
Отже, найбільше моє бажання –
Чекати на того, кого кохала.

Любов залишається з нами

Чим більше я читаю газети,
Тим менше я розумію
Світ та його дивацтва.
І чим все це скінчиться?
Ніщо не здається вічним.
Та нас це не торкає,
Бо в нас є щось постійне.
Це те, що для нас дороге.
Ясно, що наша любов залишиться з нами.
Не тільки на рік,
А назавжди і ще на один день.
Радіо і телефон та звичне нам кіно –
Всього лиш хвилини забаванки,
Що підуть з часом.
Та, мій милий,
Наша любов залишиться з нами.
Разом ми пройдемо довгий путь.
Розкришаться Скalistі гори,
Під воду піде Гібралтар-
Усе це лиш глина.
А наша любов залишиться з нами.

Він нас покинув

Він нас покинув.
Дарма прислухатись до його натовлених кроків,
Що піднімаються вгору:
А-а...
А-а...
Журба та туга поселились зі мною,
Та все нашіптують мені,
Кали я молось.
А-а...
А-а...
Я не боюсь роботи.
Робота і я – попутники.
Ми мандруємо разом до землі обітованної.
Журба та туга сидять біля каміна.
Лежать всю ніч у моїй постелі.
Твердять одне й те ж вранці, вдень та ввечері.
Що я одна з тих пір,
Як помер мій муж.
А-а...
З тих пір, як помер мій муж.
А-а...

